

[Weikop.]

der er en klar forudsætning for at vende tilbage til normale forhold.

Der er, som jeg allerede har sagt, ikke gjort noget i så henseende, hverken med hensyn til friliste eller friere bevillingsudstedelse for nødvendige mangelvarer, som også ville medvirke til, at uhensigtsmæssige produktioner af luksusbetonede varer uden større forsyningsmæssig betydning — som den højtærede handelsminister selv sagde det — ville bringes til ophør uden hjælp af restriktioner, og som ville medføre, at arbejdskraften af sig selv ville ledes hen til de virksomheder, der fremstiller de mest nødvendige varer. Den højtærede handelsminister var også inde på, at produktionen skulle udvides og nye produktioner tages op, vel og mærke hvor en forsvarlig basis fandtes. Kan noget bedre end en sund og rimelig konkurrence afgøre, om der er en forsvarlig basis tilstede? Jeg tror det ikke.

Når den højtærede handelsminister afstår fra at fremme protektionistiske formål, hvorfor søger ministeren så ikke, hvor det er muligt, at gennemføre lempelser? Selv indenfor den import, der er betinget af indførselsbevillinger, og som begrænses af de beløb, der indgår i handelsaftaler, er det efter min opfattelse muligt at lette forholdene. Jeg skal her henvise til de retningslinier, som vort forslag til beslutning peger på, nemlig at begrænse varegruppernes antal således, at erhvervene på den mest hensigtsmæssige måde kan foretage indkøb indenfor det pågældende brancheområde og indenfor indførselsbevillingernes beløb.

Forslaget er stillet som følge af det efter min opfattelse fuldkommen urimelige system, der findes. I øjeblikket er f. eks. papirvarerne opdelt i 24 grupper, jern- og stålvarer i 42, glas og porcelæn i 24, bøger og galanterivarer i 27, tekstil i 46. Der er en så detaljeret opdeling, at en af varedirektoratets folk har lavet en lille vejviser over grupperingerne formådelst 6 kr. 75 øre, for at erhvervene kan hitte ud af hele denne labyrint. Efter min opfattelse er det helt tåbeligt at opretholde dette system, særlig når den højtærede handelsminister ikke har protektionistiske formål. Et så opdelt importsystem giver også eksportlandene en større mulighed for at stille krav om, at enkelte varer indenfor hovedgrupperne skal have et fortrin fremfor andre. Vi har netop peget på dette forhold i vort forslag til beslutning, idet vi som retningslinie angiver, at det ved handelsaftaler bør tilstræbes, at indførslen kun fastlægges i store hovedvaregrupper. Dette

er afgjort nødvendigt, hvor bevillingssystemet opretholdes, da det selvsagt ofte er ugørligt at fordele bevillinger på 1/2 eller 1 mill. kr. af enkelte varer, uden at importen opdeles i meget små beløb, og uden at man helt lader de mindre importører udgå af fordelingen.

Den højtærede handelsminister og statsministeren er enige om, at ikke blot krigsfødte restriktioner skal afskaffes, men også andre, når de ikke er nødvendige. Jeg vil hævde, at gruppeinddelingen af varer, som den nu er, ikke er nødvendig, og lad os så se, om statsministeren og den højtærede handelsminister holder deres ord og virkelig kulegraver hele det administrationsområde, som er afledet af vareforsyningsloven.

I denne forbindelse vil jeg gerne understrege, at en tilbagevenden til de normale forhold, som skal tilstræbes, og hvorom regeringen er enig, ikke er en tilbagevenden til de forhold, vi havde før krigen, men en overgang til de omsætningsforhold, som forudsættes i konventionen om europæisk samarbejde, der bl. a. forpligter os til så snart som muligt at afskaffe de restriktioner, der for tiden hindrer handelen.

Den højtærede handelsminister sagde, at han ikke ville give en alenlang opremsning af de gode gerninger, han havde udført. Rent bortset fra, at vi ikke bruger alen mere, vil jeg gerne hertil sige, at den højtærede handelsminister særlig gennem radioen jo rigtigt har vist, hvad han har kunnet, for at befolkningen skal sige: „Jo, jo, Krag han kan!“ Men hvem er det, der har givet handelsministeren mulighed for at optræde i radioen ligervis som en centreforward, der kan skyde mål? Det er erhvervslivet og Marshallhjælpen, der har lagt kuglen i skudstilling. Det er ikke den højtærede handelsminister, der producerer sukker, lagener, brød og meget mere. Det er jo ganske karakteristisk, at glipper det på et eller andet punkt for erhvervslivet, kan den højtærede handelsminister ikke holde sine løfter. Lagener har handelsministeren lovet befolkningen, men det er foreløbig radio- eller æterlagener, fordi det på grund af særlige forhold ikke har været erhvervslivet muligt at fremskaffe dem, i dette tilfælde fra Spanien. Jeg nævner dette for at henstille til handelsministeren at være noget varsom med at give løfter, der ikke kan holdes, fordi forbrugernes vrede over den højtærede handelsministers brudte løfter går ud over de erhvervsdrivende.

At den højtærede handelsminister har været formidler af visse lettelser for for-